

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/31/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200178
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200178.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: Ing. Ľ. L., bytom Q. F., Y. L. X. Č.. XX, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 25. januára 2017, Číslo: 21729-2/2017-BA, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. septembra 2017, č.k. 2Sa/7/2017-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 8. septembra 2017, č.k. 2Sa/7/2017-36, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 8. septembra 2017, č.k. 2Sa/7/2017-36, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 25. januára 2017, Číslo: 21729-2/2017-BA, ktorým žalovaná postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) v celom rozsahu zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov zo 4. mája 2016, Číslo: 700-2711051316-GC04/16. Týmto rozhodnutím pobočka žalobcovi podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod deviaty a § 240 zákona č. 461/2003 Z.z. prepísala za obdobie január 2009 až december 2009, január 2010 až december 2010, január 2011 až december 2011, január 2012 až júl 2012 penále v sume 217,89 eur vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov / povinných príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie, poistného na úrazové poistenie, poistného na garančné poistenie, poistného na poistenie v nezamestnanosti, poistného do rezervného fondu solidarity, vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predchádzajúcej kontroly, t.j. od 20. mája 2015 do dňa začatia kontroly.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 141 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, § 143 ods. 2, § 240 ods. 1, 2 zákona č. 461/2003 Z.z., § 26 ods. 1, § 27 ods. 3 a § 28 ods. 2 zákona č. 43/2004 Z.z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd sa stotožnil s tvrdeniami žalovanej, ako aj prvostupňového správneho orgánu, že žalobca nepostupoval v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. a riadne a včas neodviedol sumy povinného poisteného, ako aj príspevkov tak, ako mu to ukladá zákon a preto bolo na mieste, ak prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktorými určil penále za obdobie, kedy žalobca v nesprávnej výške a neskoro uhradil uvedené sumy poistného, ako aj príspevkov. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo 4. mája 2016, ktorým bolo určené dopenalizovanie sumy vo výške 217,89 € ako penále vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov, ktoré bol povinný žalobca uhradiť v období od januára 2009 do júla 2012 bolo vydané správne a v súlade so zákonom. V prílohe, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou predmetného rozhodnutia bolo presne a jasne vypočítané predpísané penále za každý jeden deň z omeškania s poukazom na obdobie, ktoré sa týkalo tejto povinnosti. Žalovaná ako odvolací orgán sa s námietkami žalobcu uvádzanými v odvolaní vyporiadala, odôvodnenie rozhodnutia žalovanej je preskúmateľné, pretože zistený skutkový stav správnymi orgánmi bol dostačujúci na riadne posúdenie veci, s dôrazom na dostatok dôvodov, ktoré boli uvedené žalovanou ako odvolacím orgánom. Vo vzťahu k odôvodneniu prvostupňového správneho rozhodnutia krajský súd uviedol, že jeho stručný odkaz na obsah citovaných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z., ako aj príloha, ktorá obsahuje presné skutočnosti, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie o predpísaní penálov žalobcovi, je dostačujúce na to, aby súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovanej, z ktorého vyplýva, akými konkrétnymi úvahami bola žalovaná ako odvolací orgán vedená pri hodnotení dôkazov zo strany žalobcu a pri použití právnych predpisov, pričom obsah odôvodnenia zodpovedá náležitostiam v zmysle § 209 ods. 1 až 4 zákona č. 461/2003 Z.z.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, bolo preskúmateľné a vydané potom, ako bol dostatočne zistený skutkový stav a vec bola riadne právne a skutkovo posúdená. Odôvodnenie samotného rozhodnutia poukazuje na skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovanej.

5. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol úspešný (§ 167 SSP) a na strane žalovanej podmienky na ich náhradu splnené neboli (§ 168 SSP).

II.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

8. Konkrétne namietal, že krajský súd sa obmedzil iba na ním samým zúženú argumentáciu žalobcu, rozhodol arbitrárne a nepresvedčivo, keď neposkytol žalobcovi odpovede na všetky ním predložené argumenty.

9. Predovšetkým zdôraznil, že krajský súd sa vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, že novela zákona č. 461/2003 Z.z. v § 293bl zakotvila tzv. generálny pardon pre dlžníkov Sociálnej poisťovne s tým, že Sociálna poisťovňa nepredpíše penále alebo odpustí povinnosť zaplatiť predpísané penále, ktoré sa viaže na dlžné poistné na sociálne poistenie a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie za

obdobie pred 1. januárom 2010 zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010. V prípade, ak bude dlžné poistné a príspevky najneskôr do 30. apríla 2010 uhradené, Sociálna poisťovňa s účinnosťou odo dňa 1. januára 2010 nepredpíše penále, prípadne odpustí už predpísané, ale nezaplatené penále, ktoré by z titulu oneskorenej platby poistného a príspevkov, alebo platby poistného a príspevkov v nesprávnej sume inak muselo byť predpísané a zaplatené. Generálny pardon zakotvený novelou § 293bl sa z dôvodu jeho všeobecnej úpravy vzťahuje na penále, ktoré sa viaže na všetky dlžné sumy poistného a príspevkov, ktoré neboli zaplatené od roku 1993, vrátane penále, ktoré malo byť alebo mohlo byť odpustené. Podmienkou na nepredpísanie, alebo odpustenie penále je zaplatenie všetkých dlžných súm poistného a príspevkov za celé obdobie poistenia pred 1. januárom 2010 bez ohľadu na deň zaplatenia týchto dlžných súm; prekážkou teda nie je ani to, ak boli dlžné sumy poistného a príspevkov zaplatené pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto novely zakotvujúcej generálny pardon, teda pred 1. januárom 2010.

10. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

11. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila podaním zo 14. februára 2018.

12. Zotrvála na právnom názore, že penále za sporné obdobie bolo žalobcovi predpísané v súlade so zákonom č. 461/2003 Z.z. Uviedla, že všetky platby poistného a príspevkov eviduje, čo vyplýva aj z príloh číslo 12, 13 a 14 administratívneho spisu.

13. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

IV.

14. Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalobcovi na vedomie dňa 21. februára 2018.

V.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

16. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach;

20. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie

Sociálnej poisťovne;

21. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 25. januára 2017, Číslo: 21729-2/2017-BA, ktorým žalovaná postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v celom rozsahu zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov zo 4. mája 2016, Číslo: 700-2711051316-GC04/16. Predmetným rozhodnutím pobočka žalobcovi podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod deviaty a § 240 zákona č. 461/2003 Z.z. prepísala za obdobie január 2009 až december 2009, januára 2010 až december 2010, január 2011 až december 2011, január 2012 až júl 2012 penále v sume 217,89 € vypočítané z dlžnej sumy poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a príspevkov / povinných príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, poistného na invalidné poistenie, poistného na úrazové poistenie, poistného na garančné poistenie, poistného na poistenie v nezamestnanosti, poistného do rezervného fondu solidarity, vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predchádzajúcej kontroly, t.j. od 20. mája 2015 do dňa začatia kontroly.

22. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

23. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

24. Výklad a aplikácia zákonov je výlučným právom všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. V tomto zmysle, rovnako aj každé rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel ku konkrétnym záverom tvoriacim základnú obsahovú štruktúru odôvodnenia rozhodnutia.

25. Povinnosť všeobecných súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť zákonom predpokladaným spôsobom plynúcim z § 139 ods. 2 SSP predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces.

26. K tomu najvyšší súd dáva do pozornosti aj ustálenú rozhodovaciu prax správnych súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. decembra 2010, sp.zn. 4Sžo/12/2010), podľa ktorej „Z odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej a preto odňatím možnosti konať pred súdom (denegatio iustitiae) je aj také porušenie práva na spravodlivý proces, kedy v hodnotení skutkových zistení súdom v napadnutom rozhodnutí absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil a riadne sa s nimi nevysporiadal. Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť totiž svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

27. Akýkoľvek nedostatok alebo neadekvátnosť v odôvodnení môže viesť k neplatnosti rozsudku z formálnych dôvodov.

28. Rovnako najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015, sp.zn. II. ÚS 675/2014-40, z ktorého vyplýva, že „súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a

umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (aktuálne § 139 ods. 2 SSP; pozn. súdu) v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia. Povinnosť súdu v rámci riadneho procesného postupu (t.j. v zmysle procesnoprávných predpisov) zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, obe vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu súdu a ochranou účastníkov konania pred svojvôľou súdu. Súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, resp. minimálnych garancií procesnej povahy je, ako už bolo uvedené, taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

29. Vo svetle vyššie uvedenom, najvyšší súd podrobil prieskumu kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom dospel k záveru, že odôvodnenie krajského súdu je nedostatočné. Krajský súd v podstate odôvodnil svoje rozhodnutie všeobecným konštatovaním zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu (v spojení s prvostupňovým rozhodnutím príslušnej pobočky) ako aj zákonnosti ich postupu, ktorý vydaniu rozhodnutí predchádzal. V ďalšom krajský súd skonštatoval úplnosť zistenia skutkového stavu prednávanej veci a presvedčivé a individuálne zdôvodnenie rozhodnutí oboch správnych orgánov.

30. Takéto konštatovanie krajského súdu čo do rozsahu a obsahovej náplne námietok uplatnených žalobcom nie je v súlade s už vyššie citovaným ustanovením § 139 ods. 2 SSP (predtým § 157 ods. 2 OSP) a naň nadväzujúcou judikatúrou najvyšších súdnych autorít.

31. Najvyšší súd uvádza, že žalobca

- v odvolaní podaným proti prvostupňovému správne rozhodnutiu namietal nesprávny postup Sociálnej poisťovne v súvislosti s účtovaním jeho platieb na poisťné, čo mohlo mať vplyv na správnosť výpočtu penále, pričom

- v žalobe svoje námietky žalobca bližšie skonkretizoval a ustálil na tom základe, že

- po prvé, mu nebolo jasné, na základe čoho, respektíve akým spôsobom (a či vôbec) Sociálna poisťovňa zaúčtovala ním realizované platby adresované Sociálnej poisťovni a predovšetkým platbu vo výške 1 567,- € s úhradou ku dňu 15. februára 2012

- po druhé, v podanej žalobe poukazyval na možné uplatnenie zákonného ustanovenia § 293ap zákona č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého Sociálna poisťovňa odpustí povinnosť zaplatiť penále, ktoré sa viaže na dlžné poisťné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu za obdobie pred 1. januárom 2007, ak fyzická osoba alebo právnická osoba povinná odvádzať poisťné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie toto dlžné poisťné a tieto dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie zaplatí najneskôr do 31. januára 2008 a tiež aplikáciu ustanovenia § 293bl zákona č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého Sociálna poisťovňa nepredpíše penále alebo odpustí povinnosť zaplatiť predpísané penále, ktoré sa viaže na dlžné poisťné a dlžné príspevky na starobné dôchodkové sporenie podľa osobitného predpisu za obdobie pred 1. januárom 2010 zaplatené najneskôr do 30. apríla 2010.

32. Vzhľadom na to, že vyššie uvedené námietky boli zo strany žalobcu po prvý krát uplatnené až v podanej žalobe, nie je relevantný odkaz krajského súdu na obsahovú konzistentnosť a správnosť záverov správnych orgánov, pretože tieto nemali možnosť sa k uvedeným námietkam vyjadriť. Úlohou konajúceho súdu bolo preto tieto žalobcom uplatnené námietky vyhodnotiť a riadne sa nimi vysporiadať, a to bez ohľadu na to, či by tieto boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia čo do riadneho zistenia výšky penále, a teda privodiť žalobcovi v konečnom dôsledku úspech v konaní. Nakoľko sa jednalo o námietky, na vysporiadaní ktorých žalobca výslovne trval, krajský súd mal k nim zaujať relevantné stanovisko, hoci aj negatívne.

33. Najvyšší súd zdôrazňuje, že súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, respektíve minimálnych garancií procesnej povahy je taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré

jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z ktorého musí byť zrejmé, že sa súd dostatočne a riadne vecou zaoberal a súčasne sa vyjadril k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na ním prejednanú vec a neuspokojil sa so záverom orgánu verejnej správy obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí v tom ponímaní, že na tento záver bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia len všeobecne odkáže.

34. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd má za to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu v jeho podstatnej časti je nesúladne s právami podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru.

35. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

36. Podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces;

37. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f) SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

38. V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vec prejednať v medziach podanej žaloby, vyjadriť sa k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na prejednanú vec, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovanej v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

39. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

40. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.